

Til § 14.

Derfor Livsforfikkingerne skulle vinde nogen betydeligere Udbredelse rundt omkring i Landet, er det af Bigtighed, at Afdgangen, saavel til at erhverve Oplysning om Vilkaarene for Tegningen af de forskellige Forfikkinger og Veiledning i Henseende til Fremgangsmaaden herved, som til at kunne erlægge Indstud og modtage Udbetalinger, overalt i Landet gjøres saa let som muligt. Dette har man tænkt sig fyldestgjort ved at overdrage Postcontoirerne udenfor Kjøbenhavn, imod et billigt Bederlag at udføre de i Forbindelse hermed staaende Forretninger; thi Postcontoirer findes allerede nu paa saa mange Steder, at de bedre end nogen anden offentlig Indretning ville kunne tilfredsstille i denne Henseende, og ved Landets stigende Udvikling vil deres Antal forhaabentlig forøges. For den Postcontoirerne saaledes overdragne Virksomhed, som ganske vil svare til den, der for private Anstalters Bedkommende i Almindelighed udøves af særegne Agenter, synes det billigt at tillægge dem et Bederlag, hvilket det derfor findes rigtigt at ansætte paa samme Maade, som den Godtgjørelse, de private Agenter nyde, nemlig i Forhold til de oppebaarne Indstud og Præmier, idet disses Beløb ordentligviis vil svare til den udviklede Virksomhed i Anstaltens Tjeneste. Derimod har man selvfølgelig ikke troet at burde tage de udbetalte Beløb i Betragtning, idet Postcontoirernes Virksomhed med Hensyn til dem ikke kan udøve nogen Indflydelse.

Ved den saaledes paataante Benyttelse af Postcontoirerne i Anstaltens Tjeneste har man anseet det for muligt, ialfald foreløbig at give Afkald paa den tidligere tilfattede Oprettelse af Ind- og Udbetalingssteder i Communerne, tildeels paa disses Beføstning, hvorved der vilde paalægges dem et ikke ringe Arbejde og Ansvar, og mulig ogsaa flabes Vanskeligheder for en hurtig og præcis Forretningsgang. Egentlige Agenturer har man da kun tænkt oprettede paa de Steder udenfor Kongeriget, hvor Anstalterne hidtil have havt og fremdeles kunne ventes at finde Interessenter.

Den Anstalterne hidtil tillagte frie Postforsendelse er det fundet rigtigt at opgive, deels af Hensyn til det i Almindelighed Un-

ffeltige i, at de hidtil bestaaende Portoprivilegier indskrænktes eller endog fuldstændig ophævedes, deels i Betragtning af, at det bør undgaaes uden Nødvendighed at tillægge den af Staten garanterede Anstalt et Fortrin, som kan virke skadeligt for den frie Concurrence, hvilken man endog i Anstaltens egen Interesse ikke kan ønske udelukket.

Til § 15.

De i Paragraphens 1ste Stykke opførte Begunstigelser ere tilstaaede de bestaaende Anstalter. Erfaringen har viist, at Skattefriheden ikke forhindrer, at den, som nyder en Livrente jo maa svare Skat af denne baade til Stat og Commune, men kun, at Anstalten benyttes som Skattekræver.

Den videregaaende Stempelfrihed, som var tiltænkt den tidligere forelaaede Anstalt, har Ministeriet anseet det for rettest ikke at tillægge den heromhandlede og har kun foreslaaet Stempelfrihed for Indtegningsbeviser, eftersom disse fornemmelig ville blive benyttede for de ganske smaa Livsforfikkinger.

Til § 16.

Bestemmelserne i denne Paragraph ere de samme, som hidtil have været gjældende.

Til § 17.

De nuværende Anstaltens Bestyrelse bestaaer af 5 Medlemmer, hvoraf det ene er Formand, et Medlem er indsat i sin Tid i Egenkab af Finantsdeputeret, et Medlem er tillige administrerende Directeur ved den almindelige Enkelasse og to ere ansatte som matematikkyndige. Medens man ikke kan ansee det for nødvendigt, at der til enhver Tid findes et saa stort Medlemsantal, skjønes Antallet i Betragtning af, at Nødvendigheden af et kraftig matematikkyndigt Element vil være saameget mere fremtrædende, som Anstaltens Forretninger blive mere omfattende og der gives Afgang til at tegne mere sammensatte Forfikkinger, ikke at burde være mindre end 3.

I alle Tilfælde, hvor Bestyrelsen har at afgjøre Spørgsmaal om Forfikkinger, ved hvis Antagelse der kræves Oplysninger om den Forfikkingsjøgendes Helbredstilstand, ansees det